A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2013. július 11.*

„Jogszabályok közelítése — Szellemi tulajdon — Szerzői jog és szomszédos jogok — Kizárólagos többszörözési jog — 2001/29/EK irányelv — Az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja — Méltányos díjazás — A díjazás ellentételezését célzó, magáncélú másolat után fizetendő díj különbségtétel nélkül történő megállapítása, a visszatérítéshez való esetleges jog fenntartása mellett — A beszedett jogdíjbevételeknek részben a jogosultak, részben a szociális vagy kulturális jellegű intézmények javára történő felhasználása — A magáncélú másolat után fizetendő díj kettős megfizetése határokon átnyúló ügylet keretében”

A C-521/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2011. október 12-én érkezett, 2011. szeptember 20-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Amazon.com International Sales Inc**.,

az **Amazon EU Sàrl**,

az **Amazon.de GmbH**,

az **Amazon.com GmbH**, felszámolás alatt,

az **Amazon Logistik GmbH**

és

az **Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök (előadó), G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és J. L. da Cruz Vilaça bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. december 6-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Amazon.com International Sales Inc., az Amazon EU Sàrl, az Amazon.de GmbH, az Amazon.com GmbH és az Amazon Logistik GmbH képviseletében G. Kucsko és U. Börger Rechtsanwälte, valamint B. Van Asbroeck ügyvéd,

– az Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH képviseletében M. Walter Rechtsanwalt és U. Sedlaczek,

– az osztrák kormány képviseletében A. Posch, meghatalmazotti minőségben,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és S. Menez, meghatalmazotti minőségben,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, M. Szpunar és M. Drwięcki, meghatalmazotti minőségben,

– a finn kormány képviseletében M. Pere, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében J. Samnadda és F. Bulst, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. március 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az Amazon.com International Sales Inc., az Amazon EU Sàrl, az Amazon.de GmbH, az Amazon.com GmbH, felszámolás alatt, valamint az Amazon Logistik GmbH (a továbbiakban: Amazon) és az Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (a továbbiakban: Austro-Mechana) közötti jogvita tárgyában terjesztették elő, ezen utóbbinak a rögzítésre alkalmas adathordozók forgalomba hozatala tekintetében az osztrák szabályozásnak megfelelően fizetendő díj megfizetése iránti kérelme tárgyában.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2001/29 irányelv (10), (11) és (35) preambulumbekezdése értelmében:

„(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi hátterét biztosítani tudják. Az olyan termékek előállítása, mint a hangfelvételek, a filmek vagy a multimédia-termékek, illetve az olyan szolgáltatások nyújtása, mint a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel, jelentős befektetést igényelnek. A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.

(11) A szerzői jog és szomszédos jogok szigorú és hatékony védelme az egyik legfontosabb eszköze annak, hogy Európában a kulturális alkotótevékenység hozzájusson a szükséges forrásokhoz, illetve a szerzők és előadók megőrizhessék függetlenségüket és méltóságukat.

[...]

(35) A kivételek vagy korlátozások egyes eseteiben a jogosultaknak méltányos díjazás jár, hogy ezáltal a védelemben részesülő műveik és egyéb teljesítményeik felhasználása ellenében megfelelő ellentételezésben részesüljenek. E méltányos díjazás formájának, részletszabályainak és lehetséges mértékének megállapításánál figyelembe kell venni minden egyes eset sajátos körülményeit. A körülmények értékelésénél alkalmazható szempont lehet a jogosultaknál az érintett cselekmény miatt felmerülő esetleges kár mértéke. Amennyiben a jogosultak már valamilyen formában – például egy felhasználási díj részeként – díjazásban részesültek, külön vagy további díjazás őket nem illetheti meg. A méltányos díjazás mértékének megállapításakor teljes egészében figyelembe kell venni az ezen irányelv szerinti műszaki intézkedések alkalmazásának mértékét. Olyan helyzetekben, amikor a jogosultat ért hátrány csak minimális lenne, díjfizetési kötelezettség nem keletkezhet."

4 Az említett irányelv 2. cikke kimondja:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

a) a szerzők számára műveik tekintetében;

b) az előadóművészek számára előadásaik rögzítése tekintetében;

c) a hangfelvétel-előállítók számára hangfelvételeik tekintetében;

d) a filmek első rögzítése előállítói számára filmjeik eredeti és többszörözött példányai tekintetében;

e) a műsorsugárzó szervezetek számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is."

5 Ugyanezen rendelet „Kivételek és korlátozások" című 5. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok a 2. cikkben szabályozott többszörözési jog alól kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg a következő esetekben:

[...]

b) bármely hordozóra természetes személy által magáncélra, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözés tekintetében, feltéve, hogy a jogosultak méltányos díjazásban részesülnek, amelynek meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy az érintett művel vagy más védelem alatt álló teljesítménnyel kapcsolatban alkalmaztak-e a 6. cikkben meghatározott műszaki intézkedést;

[...]"

Az osztrák jog

6 A 2003-as új szerzői jogról szóló törvénnyel (Urheberrechtsgesetz-Novelle 2003, BGBl. I, 32/2003.) módosított 1936. április 9-i szerzői jogról szóló törvény (Urheberrechtsgesetz; 111/1936.; a továbbiakban: UrhG) 42. §-a szerint:

„(1) Bármely természetes személy magáncélra, papíron vagy hasonló hordozón a műről másolatot készíthet.

[...]

(4) Bármely természetes személy az (1) bekezdésben említettektől eltérő hordozókon a műről másolatot készíthet magáncélra, ha kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgál.

[...]”

7 Az UrhG 42b. §-a így rendelkezik:

„(1) Ha a sugárzott, a nyilvánosság rendelkezésére bocsátott vagy kereskedelmi célból kép- vagy hanghordozón rögzített mű esetében jellegénél fogva számítani kell arra, hogy a 42. § (2)–(7) bekezdése szerinti kép- vagy hanghordozón történő rögzítéssel magáncélból többszörözni fogják, akkor a szerzőt méltányos díj illeti meg (üreskazetta jogdíj), amennyiben a hordozót üzletszerűen és visszterhesen belföldi forgalomba hozzák; hordozónak minősülnek az ilyen többszörözésre alkalmas üres kép- vagy hanghordozók, vagy az erre a célra rendelt egyéb kép- vagy hanghordozók.

[...]

(3) A méltányos díj megfizetésére az alábbi személyek kötelesek:

1) az üreskazetta jogdíj és a készülékekre vonatkozó díj esetében az a személy, aki belföldön elsőként hozza forgalomba kereskedelmi céllal és visszterhesen az adathordozókat vagy a többszörözésre szolgáló készülékeket;

[...]

(5) Az (1) és (2) bekezdésben előírt díjra vonatkozó jog kizárólag a szerzői jogi közös jogkezelő szervezetek útján érvényesíthető.

(6) A szerzői jogi közös jogkezelő szervezet köteles a megfelelő díjat felosztani az alábbi személyek között:

1) aki rögzítésre alkalmas adathordozókat vagy többszörözésre szolgáló készüléket külföldre exportál a végső fogyasztó számára történő értékesítést megelőzően;

2) aki többszörözés céljából rögzítésre alkalmas adathordozókat használ a jogosult engedélyével; az erre irányuló jelek is elegendőek.”

8 A közös jogkezelő szervezetekről szóló 2006. január 13-i törvény (Verwertungsgesellschaftengesetz; BGBl. I, 9/2006) 13. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A közös jogkezelő szervezetek az általuk képviselt jogosultak és családtagjaik tekintetében szociális és kulturális intézményeket hozhatnak létre.

(2) Az olyan közös jogkezelő szervezetek, amelyek útján az „üres kazetta” jogdíjat érvényesítik, kötelesek szociális vagy kulturális intézményeket létrehozni, és az e jogdíjból származó bevétel 50%-át, a vonatkozó kezelési költségek levonását követően, ezeknek juttatni”. [...]

(3) A közös jogkezelő szervezeteknek egyértelmű szabályokat kell megállapítaniuk a szociális vagy kulturális intézményeik által kifizetett összegek tekintetében.

(4) A szociális vagy kulturális intézményeknek juttatott, üreskazetta jogdíjból származó jogdíjakkal kapcsolatban a szövetségi kancellár rendelet útján meghatározhatja, hogy a (3) bekezdésnek megfelelően megállapított szabályoknak milyen körülményeket kell tekintetbe venniük. E rendeletnek biztosítania kell többek között az alábbiakat:

1) a szociális intézmények és a kulturális intézmények számára folyósított összegek aránya kiegyensúlyozott;

2) a szociális intézmények esetében lehetőség van az elsősorban nehéz helyzetben levő jogosultak egyéni támogatására;

3) a kulturális intézmények számára folyósított összegek a jogosultak érdekeinek előmozdítását célozzák.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 Az Austro Mechana szerzői jogi közös jogkezelő szervezet, amely a szerzők és a szomszédos jogok jogosultjainak az UrhG 42b. §-ának (1) bekezdése szerinti, a rögzítésre alkalmas adathordozók utáni díjigényt érvényesíti.

10 Az Amazon egy nemzetközi csoport, amely az interneten keresztül értékesít árukat, köztük az említett rendelkezésben említett, rögzítésre alkalmas adathordozókat.

11 Az Ausztriában tartózkodó ügyfelek által internet útján leadott megrendelések teljesítése során, amely ügyfelek e célból kezdetben az Egyesült Államokban székhellyel rendelkező Amazon.com International Sales Inc.-vel, később, 2006 májusától kezdve pedig a luxembourgi székhelyű Amazon EU Sàrl-lel kötöttek szerződést, az Amazon az UrhG 42b. §-a (1) bekezdésének értelmében rögzítésre alkalmas adathordozókat hozott forgalomba Ausztriában.

12 Az Austro Mechana a Handelsgericht Wien előtt keresetet indított az Amazonnal szemben az UrhG 42b. §-ának (1) bekezdése értelmében vett, Ausztriában 2002 és 2004 között forgalomba hozott rögzítésre alkalmas adathordozók tekintetében fizetendő megfelelő díj egyetemleges megfizetése iránt.

13 A 2004. év első féléve folyamán forgalomba hozott rögzítésre alkalmas adathordozók tekintetében az Austro Mechana 1 856 275 euró összegű díjat követelt. A díj megfizetése iránti keresettel érintett időszak fennmaradó része vonatkozásában az Austro Mechana azt kérte, hogy az Amazont kötelezzék a pénzkövetelésének számszerűsítését lehetővé tevő számviteli adatok közlésére.

14 A Handelsgericht Wien közbenső ítéletében helyt adott a meghagyás iránti kérelemnek, és a kifizetés iránti kérelemről ezzel egyidejűleg nem határozott. Miután a fellebbviteli bíróság ezen ítéletet helyben hagyta, az Amazon az Oberster Gerichtshofhoz mint a végső fokon eljáró bírósághoz fordult.

15 E körülmények között határozott úgy az Oberster Gerichtshof, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett »méltányos díjazásról« van-e szó akkor, ha:

a) az említett irányelv 2. cikke értelmében vett jogosultakat kizárólag közös jogkezelő szervezet útján érvényesíthető megfelelő díjazáshoz való jog illeti meg azzal szemben, aki a műveik többszörözésére alkalmas adathordozót belföldön elsőként hozza forgalomba visszterhesen, kereskedelmi céllal,

b) e jogosultság nem függ attól, hogy a forgalomba hozatalra közbenső értékesítők, természetes vagy jogi személyek részére nem magáncélú felhasználás céljából, vagy természetes személyek részére magáncélú felhasználás céljából kerül-e sor,

c) azt a személyt azonban, aki az adathordozót a jogosult hozzájárulásával használja többszörözés céljából, vagy azt a végső fogyasztók részére történő értékesítés előtt újra exportálja, a közös jogkezelő szervezettel szemben a díjazás visszatérítéséhez való jog illeti meg?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

a) A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett „méltányos díjazásról” van-e szó akkor, ha az 1. kérdés a) pontja szerinti jogosultság csak az adathordozót magáncélú többszörözésre használó természetes személyek részére történő forgalomba hozatal esetén áll fenn?

b) A második kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén:

A természetes személyek részére történő forgalomba hozatal esetén azt kell-e feltételezni az ellenkező bizonyításáig, hogy a természetes személyek az adathordozót magáncélú többszörözésre fogják használni?

3) Az első kérdésre vagy a második kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén:

Következik-e a 2001/29 irányelv 5. cikkéből vagy az uniós jog valamely más rendelkezéséből, hogy a közös jogkezelő szervezet által érvényesítendő, méltányos díjazáshoz való jog nem áll fenn akkor, ha a jogkezelő szervezetet törvény kötelezi arra, hogy a bevétel felét ne a jogosultaknak fizesse ki, hanem azt szociális és kulturális intézményekre fordítsa?

4) Az első kérdésre vagy a második kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén:

Ellentétes-e a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával vagy az uniós jog valamely más rendelkezésével a közös jogkezelő szervezet által érvényesítendő, méltányos díjazáshoz való jog, ha az adathordozó forgalomba hozatala ellenében valamely másik tagállamban – jóllehet alkalmasint az uniós joggal ellentétes jogalapon – már sor került a megfelelő díj megfizetésére?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

16 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely különbségtétel nélkül állapít meg magáncélú másolat után fizetendő díjat rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak a területén visszterhesen, kereskedelmi céllal történő forgalomba hozatala tekintetében, előírva ezzel együtt a megfizetett díjak visszatérítéséhez való jogot abban az esetben, ha ezen adathordozók végső használata nem tartozik az e rendelkezés által említett eset körébe.

17 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett irányelv 2. cikke értelmében a tagállamok biztosítják az e rendelkezésben megjelölt jogosultak számára a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát műveik, előadásaik rögzítése, hangfelvételeik tekintetében, valamint filmjeik eredeti és többszörözött példányai, valamint közvetített műsoraik rögzítése tekintetében.

18 Azonban ugyanezen irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján a tagállamok a szerzőnek az említett kizárólagos többszörözési joga alól kivételeket és korlátozásokat állapíthatnak meg, amennyiben bármely hordozóra természetes személy által magáncélra történő, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözésről van szó, ez az úgynevezett „magáncélú másolatra vonatkozó” kivétel.

19 A Bíróság már kimondta, hogy azok a tagállamok, amelyek bevezetik a nemzeti jogukban a magáncélú másolatkészítés kivételét, az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében, kötelesek különösen rendelkezni a „méltányos díjazás” kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak részére történő megfizetéséről (lásd a C-467/08. sz. Padawan-ügyben 2010. október 21-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-10055. o.] 30. pontját és a C-462/09. sz. Stichting de Thuiskopie ügyben 2011. június 16-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-5331. o.] 22. pontját).

20 A Bíróság ugyancsak kimondta, hogy mivel a 2001/29 irányelv rendelkezései nem szabályozzák kifejezetten e kérdést, a tagállamok széles körű mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azon személy meghatározására, akit e méltányos díjazás kötelezettjének kell tekinteni (lásd a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 23. pontját). Ugyanez vonatkozik e díjazás formájának, részletszabályainak és lehetséges mértékének a meghatározására.

21 Ugyanis, amennyiben egy irányelv nem határozza meg kellő pontossággal a belőle eredő kötelezettségeket körülhatároló uniós jogi kritériumokat, akkor a tagállamok feladata, hogy a területükön az uniós jog – többek között ezen irányelv – korlátai között meghatározzák az irányelv tiszteletben tartásának biztosítására vonatkozó legrelevánsabb kritériumokat (lásd, a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvben [HL L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.] foglalt, a haszonkölcsönzés kizárólagos joga alóli eltérés tekintetében, a C-36/05. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2006. október 26-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-10313. o.] 33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

22 Amint azt a 2001/29 irányelv (35) preambulumbekezdése kimondja, a méltányos díjazás formájának, részletszabályainak és lehetséges mértékének megállapításánál figyelembe kell venni minden egyes eset sajátos körülményeit.

23 Az ezen irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott magáncélú másolatra vonatkozó kivétellel kapcsolatban a Bíróság már kimondta, hogy mivel a többszörözési jog kizárólagos jogosultjának hátrányt okozó személy az, aki a védelem alatt álló mű többszörözését e jogosult előzetes engedélye nélkül, magáncélú használatára végzi, főszabály szerint e személyre hárul az ilyen többszörözéshez kötődő hátrány megtérítése, így fedezve az említett jogosultnak megfizetésre kerülő díjazást (a fent hivatkozott Padawan-ügyben hozott ítélet 45. pontja és a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 26. pontja).

24 A Bíróság mindazonáltal elismerte, hogy figyelemmel a magánfelhasználók beazonosításának, valamint az ő arra való kötelezésüknek gyakorlati nehézségeire, hogy megtérítsék az általuk okozott hátrányt a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak, a tagállamok a méltányos díjazás fedezése érdekében bevezethetik „a magáncélú másolat után fizetendő díjat” az érintett természetes személyek helyett azon személyek tekintetében, akik a digitális többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel és adathordozókkal rendelkeznek, és akik e címen érdemben vagy ténylegesen e berendezéseket, készülékeket és adathordozókat magánszemélyek rendelkezésére bocsátják, vagy ez utóbbiak számára többszörözésre irányuló szolgáltatást nyújtanak. Ebben a rendszerben a magáncélú másolat után fizetendő díj megfizetése az említett, többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel és adathordozókkal rendelkező személyekre hárul (a fent hivatkozott Padawan-ügyben hozott ítélet 46. pontja és a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 27. pontja).

25 A Bíróság kifejtette továbbá, hogy tekintve, hogy az említett rendszer lehetővé teszi a teherviselők számára, hogy beépítsék a magáncélú másolat után fizetendő díj összegét az említett, többszörözésre alkalmas berendezések, készülékek és adathordozók rendelkezésre bocsátásának árába vagy a nyújtott többszörözésre irányuló szolgáltatás árába, a díj terhét végül is az a magánfelhasználó viseli, aki ezt az árat megfizeti, ami összhangban van azon „megfelelő egyensúllyal”, amelynek a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak érdekei és a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak érdekei között fenn kell állnia (a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 28. pontja).

26 A jelen ügyben az UrhG 42b. §-a által a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontja szerinti méltányos díjazás finanszírozása céljából bevezetett rendszerben a magáncélú másolat után fizetendő díj azokat a személyeket terheli, akik kereskedelmi céllal és visszterhesen rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozókat hoznak forgalomba.

27 Egy ilyen rendszer főszabály szerint, amint az a jelen ítélet 25. pontjában már megállapítást nyert, lehetővé teszi a teherviselők számára, hogy beépítsék e díj összegét ugyanezen adathordozók vételárába, miáltal a díj terhét a „megfelelő egyensúly” követelményével összhangban végül is az a magánfelhasználó viseli, aki ezt az árat megfizeti, feltételezve, hogy e felhasználó a végső felhasználó.

28 A Bíróság kimondta ugyanis, hogy a méltányos díjazás finanszírozására szolgáló olyan rendszer, mint a jelen ítélet 24. és 25. pontjában bemutatott rendszer, csak akkor egyeztethető össze a „megfelelő egyensúly” követelményével, ha a szóban forgó többszörözésre alkalmas berendezések, készülékek és adathordozók magáncélú másolat készítésére alkalmasak, és ennélfogva hátrányt okozhatnak a védelem alatt álló mű szerzőjének. Feltétlen kapcsolat van tehát e követelmény szempontjából a magáncélú másolat után fizetendő díjnak az említett többszörözésre alkalmas berendezésekre, készülékekre és adathordozókra történő megállapítása és azok magáncélú többszörözésre történő használata között, következésképpen e díj valamennyi típusú, digitális többszörözésre alkalmas berendezésre, készülékre és adathordozóra való különbségtétel nélkül történő megállapítása, azt az esetet is ideértve, amikor azokat nem természetes személyek szerzik be, nyilvánvaló módon a magáncélú másolástól eltérő célra, úgy tűnik, hogy nem felel meg a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének (a fent hivatkozott Padawan-ügyben hozott ítélet 52. és 53. pontja).

29 Márpedig az alapügy tárgyát képező rendszer a magáncélú másolat után fizetendő díjat különbségtétel nélkül állapítja meg a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók tekintetében, azt az esetet is ideértve, amikor azok végső használata nem tartozik a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontjában meghatározott eset körébe.

30 Felmerül tehát az a kérdés, hogy ilyen esetben a megfizetett díjak visszatérítéséhez való jog lehetővé teszi-e azon „megfelelő egyensúly” visszaállítását, amelynek a 2001/29 irányelv követelményeivel összhangban a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak érdekei és a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak érdekei között fenn kell állnia.

31 E vonatkozásban meg kell állapítani, hogy a méltányos díjazás finanszírozásának olyan rendszere, amely különbségtétel nélkül állapít meg magáncélú másolat után fizetendő díjat rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak a területén visszterhesen, kereskedelmi céllal történő forgalomba hozatala tekintetében, előírva ezzel együtt egy ilyen visszatérítéshez való jogot, ha ezen utóbbi jog tényleges, és nem teszi túlságosan nehézzé a megfizetett díj visszatérítését, összhangban állhat a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, amennyiben a jelen ítélet 24. pontjában hivatkozott gyakorlati nehézségek vagy egyéb hasonló nehézségek igazolják e rendszer alkalmazását.

32 Ugyanis, amennyiben valamely tagállam nemzeti jogába bevezette a magáncélú másolatra vonatkozó kivételt, e tagállam az illetékességének megfelelően köteles biztosítani a kizárólagos jog jogosultjai által a védelem alatt álló műnek az említett állam területén lakóhellyel rendelkező végső felhasználók által történő többszörözése folytán elszenvedett hátrány megtérítésére szánt méltányos díj tényleges beszedését (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 36. pontját). Ekként, amennyiben ennek beszedése nehézségekkel jár, az érintett tagállamnak e nehézségeket, minden egyes eset sajátos körülményeinek a figyelembevételével, ugyancsak le kell győznie.

33 Mindazonáltal, amennyiben egyáltalán nincs szó gyakorlati nehézségekről, vagy azok nem kellő mértékűek, úgy hiányzik az a kapcsolat, amely egyrészt a magáncélú másolat után fizetendő díj adathordozók vonatkozásában történő megállapítása, másrészt e hordozók magáncélú többszörözés tekintetében történő használata között áll fenn, ennek megfelelően e díj különbségtétel nélkül történő megállapítása nem igazolható, és nem felel meg annak a „megfelelő egyensúlynak” amelynek az említett jogosultak érdekei és a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak érdekei között kell fennállnia.

34 A nemzeti bíróság feladata, hogy megvizsgálja, tekintettel az egyes nemzeti rendszerek sajátos körülményeire és a 2001/29 irányelv által előírt korlátozásokra, hogy gyakorlati nehézségek igazolják-e a méltányos díjazás finanszírozásának ilyen rendszerét, és, amennyiben igazolják, hogy a megfizetett esetleges díjak visszatérítéséhez való jog, a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett eseten kívül, tényleges-e, és nem teszi-e túlságosan nehézzé e díjak visszatérítését.

35 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróságnak azt kell megvizsgálnia először is, hogy a magáncélú másolat után fizetendő díjnak a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak visszterhesen, kereskedelmi céllal történő forgalomba hozatala tekintetében különbségtétel nélkül történő megállapítását minden esetben kellő mértékű gyakorlati nehézségek indokolják-e. Ebben az összefüggésben az Austro-Mechana által írásbeli észrevételeiben és a tárgyaláson hivatkozott előzetes mentesség hatályát, hatékonyságát, hozzáférhetőségét, nyilvánosságát és alkalmazásának egyszerűségét kell figyelembe venni.

36 Másodsorban a kérdést előterjesztő bíróságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a visszatérítéshez való jog hatálya, hatékonysága, alkalmazhatósága, nyilvánossága és használatának egyszerűsége lehetővé teszi-e a felmerült gyakorlati nehézségek enyhítése érdekében a rendszer által eredményezett esetleges

aránytalanságok orvoslását. E vonatkozásban meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság maga is kiemeli, hogy a visszatérítés esetei nem korlátozódnak az UrhG 42b. §-nak (6) pontjában megjelölt esetekre.

37 A fentiek fényében az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely különbségtétel nélkül állapít meg magáncélú másolat után fizetendő díjat rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak a területén visszterhesen, kereskedelmi céllal történő első forgalomba hozatala tekintetében, előírva ezzel együtt a megfizetett díjak visszatérítéséhez való jogot olyan esetre, ha ezen adathordozók végső használata nem tartozik az e rendelkezés által említett eset körébe, amennyiben – és ennek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata –, tekintettel az egyes nemzeti rendszerek sajátos körülményeire és ezen irányelv korlátaira, gyakorlati nehézségek igazolják a méltányos díjazás finanszírozásának ezen rendszerét, és amennyiben ezen visszatérítéshez való jog tényleges, valamint nem teszi túlságosan nehézzé a megfizetett díj visszatérítését.

A második kérdésről

38 Mivel a második kérdés az elsőnek van alárendelve, és az első kérdésre adandó válasz a kérdést előterjesztő bíróság értékelésétől függ, a második kérdésre ugyancsak választ kell adni.

39 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes egy az említett rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók magáncélú használatával kapcsolatos megdönthető vélelem tagállam által történő felállítása – amennyiben azok forgalomba hozatalára természetes személyek körében kerül sor –, az érintett tagállam területén kereskedelmi céllal és visszterhesen elsőként forgalomba hozó személyeket terhelő, a rendelkezés által előírt magáncélú másolat után fizetendő díj formájában előírt méltányos díjazás finanszírozási rendszerének keretében.

40 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a tagállamoknak, azon széles körű mérlegelési mozgástér keretében, amellyel rendelkeznek e díjazás formájának, részletszabályainak és lehetséges mértékének a meghatározására, lehetőségük van arra, hogy vélelmeket állítsanak fel, többek között, ahogyan a jelen ítélet 32. pontjában említésre került, amikor a kizárólagos többszörözési jog jogosultjai által az említett állam területén elszenvedett hátrány megtérítésére szánt méltányos díjazás tényleges beszedése nehézségekbe ütközik.

41 Az UrhG 42b. §-a által bevezetett finanszírozási rendszerek vonatkozásában a Bíróság már kimondta, hogy amikor a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozókat természetes személyek részére, magáncélú használatra bocsátották rendelkezésre, egyáltalán nem szükséges bizonyítani, hogy e személyek ténylegesen magáncélú másolást végeztek ez utóbbiak segítségével, és így ténylegesen hátrányt okoztak a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak, tekintettel arra, hogy jogszabályi vélelem alapján ugyanis teljes mértékben ezek a természetes személyek az említett hordozók rendelkezésre bocsátásának kedvezményezettjei, vagyis őket kell az említett adathordozókhoz köthető valamennyi funkció – ideértve a többszörözési funkciókat is – kiaknázóinak tekinteni (a fent hivatkozott Padawan-ügyben hozott ítélet 54. és 55. pontja).

42 Ugyanis ezen rögzítésre alkalmas adathordozók másolatok készítésére való puszta alkalmassága elegendő a magáncélú másolat után fizetendő díj megállapításának igazolására, amennyiben az említett adathordozókat magánfelhasználóként eljáró természetes személyek részére bocsátották rendelkezésre (a fent hivatkozott Padawan-ügyben hozott ítélet 56. pontja).

43 Márpedig, tekintettel az annak meghatározásához kapcsolódó gyakorlati nehézségekre, hogy a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozót magáncélra használják-e, vagy sem, az ilyen használattal kapcsolatosan felállított megdönthető vélelem az adathordozók természetes személyek részére történő rendelkezésre bocsátása esetén főszabály szerint igazolható, és összhangban van azon „megfelelő egyensúllyal”, amelynek a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak érdekei és a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak érdekei között kell fennállnia.

44 A nemzeti bíróság feladata, hogy minden egyes eset sajátos körülményeire tekintettel és a 2001/29 irányelv által előírt korlátok között megvizsgálja, hogy az annak meghatározásához kapcsolódó gyakorlati nehézségek, hogy a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozót magáncélra használják-e, vagy sem, igazolják-e ilyen vélelem alkalmazását, és mindenesetre azt, hogy a felállított vélelem nem eredményezi-e a magáncélú másolat után fizetendő díj előírását olyan esetben, amikor ezen adathordozók végső használata nyilvánvalóan kívül esik a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja által említett eset körén.

45 Ilyen körülmények között a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak az érintett tagállam területén kereskedelmi céllal és visszterhesen elsőként forgalomba hozó személyeket terhelő magáncélú másolat után fizetendő díj formájában előírt méltányos díjazás finanszírozási rendszerének keretében, az említett rendelkezéssel nem ellentétes egy olyan, az említett adathordozók magáncélú használatával kapcsolatos megdönthető vélelem ezen tagállam által történő felállítása, amennyiben azok forgalomba hozatalára természetes személyek körében kerül sor, a szóban forgó adathordozók magáncélú használatának megállapításához fűződő gyakorlati nehézségek igazolják ilyen vélelem felállítását, és az előírt vélelem nem eredményezi a magáncélú másolat után fizetendő díj előírását olyan esetben, amikor ezen adathordozók végső használata nyilvánvalóan az ugyanezen rendelkezésben foglalt eseten kívül esik.

A harmadik kérdésről

46 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt méltányos díjazáshoz való jog, vagy az e díjazás fedezését szolgáló, magáncélú másolat után fizetendő díj kizárható-e abból az okból, hogy az említett díjazás vagy díj címén beszedett jogdíjbevételek felét nem közvetlenül az ugyanezen díjazás jogosultjainak folyósítják, hanem az e jogosultak javára létrehozott szociális és kulturális intézményeknek.

47 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett méltányos díjazás fogalma és mértéke a kizárólagos többszörözési jog jogosultjainak oldalán a védelem alatt álló műveik engedély nélküli, magáncélra történő többszörözéséből eredő hátrányhoz kötődik. Ebből a szemszögből nézve a méltányos díjazást úgy kell tekinteni, mint az e jogosultak által elszenvedett hátrány ellenértékét, azt tehát szükségképpen a magáncélú másolatra vonatkozó kivételnek bevezetésével a szerzőknek okozott hátrány ismérve alapján kell kiszámítani (lásd a fent hivatkozott Padawan-ügyben hozott ítélet 40. és 42. pontját).

48 Egyébiránt a Bíróság már megállapította a kizárólagos többszörözési jog jogosultjait a magáncélú másolatra vonatkozó kivétel címén megillető méltányos díjazáshoz való joggal kapcsolatban, hogy a 2001/29 irányelv egyik rendelkezéséből sem következik, hogy az uniós jogalkotó számításba vette volna azt a lehetőséget, hogy az e díjazásra jogosultak lemondanak erről a jogukról (a C-277/10. sz. Luksan-ügyben 2012. február 9-én hozott ítélet 105. pontja).

49 Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 76. pontjában, a 2001/29 irányelv nem írja elő azon tagállamok számára, amelyek nemzeti jogukba bevezették a magáncélú másolatra vonatkozó kivételt, hogy ezen méltányos díjazás jogosultjai számára biztosítsák annak teljes összegének

készpénzben történő folyósítását, és nem tiltja azt sem, hogy a tagállamok azon széles körű mérlegelési mozgástér keretében, amellyel rendelkeznek, előírják, hogy e díjazás egy részét közvetett kompenzáció formájában nyújtsák.

50 E tekintetben az, hogy a méltányos díjazás összegét úgy kell tekinteni, mint a kizárólagos többszörözési jog jogosultjai által a magáncélú másolatra vonatkozó kivétel bevezetése miatt az említett állam területén elszenvedett hátrány megtérítését, és azt tehát szükségképpen a szerzőknek okozott hátrány alapján kell kiszámítani, nem akadályozza, hogy a méltányos díjazást célzó jogdíjbevételek egy részét közvetve folyósítsák a jogosultak számára, a javukra létrehozott szociális és kulturális célú intézmények közvetítésével.

51 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 76. pontjában, a magáncélú másolat után fizetendő díj rendszerei jelenleg szükségszerűen pontatlanok az adathordozók többsége tekintetében, amennyiben a gyakorlatban lehetetlen annak meghatározása, hogy melyik művet melyik felhasználó milyen adathordozón többszörözte.

52 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a méltányos díjazás ezen, a jogosultak általi közvetett beszedésének rendszere megfelel a 2001/29 irányelv által említett, a szellemi tulajdonjogok megfelelő jogi védelmére irányuló célnak, amely – amint az ezen irányelv (10) és (11) preambulumbekezdéséből kitűnik – annak biztosítása, hogy Európában a kulturális alkotótevékenység hozzájusson a szükséges forrásokhoz, amelyek lehetővé teszik, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, illetve hogy megőrizhessék függetlenségüket és méltóságukat.

53 Következésképpen az, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett méltányos díjazást célzó jogdíjbevételek egy részét az ezen díjazás jogosultjai javára létrehozott szociális és kulturális intézményeknek juttatják, önmagában nem ellentétes az említett díjazás céljával, amennyiben ezen szociális és kulturális intézmények ténylegesen az említett jogosultakat támogatják, és az említett intézmények működése nem hátrányosan megkülönböztető, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

54 Ezen díjazás céljával ugyanis nem állhat összhangban az, hogy az említett intézmények a jogosultaktól eltérő személyeknek nyújtsanak támogatást, vagy kizárják a jogosultság alól érdemben vagy ténylegesen azokat, akik nem rendelkeznek az érintett tagállam állampolgárságával.

55 A fentiek fényében a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt méltányos díjazáshoz való jog, vagy az e díjazás fedezését szolgáló, magáncélú másolat után fizetendő díj nem zárható ki abból az okból, hogy az említett díjazás vagy díj címén beszedett jogdíjbevételek felét nem közvetlenül az ugyanezen díjazás jogosultjainak folyósítják, hanem az e jogosultak javára létrehozott szociális és kulturális intézményeknek, amennyiben e szociális és kulturális intézmények ténylegesen az említett jogosultakat támogatják, és az említett intézmények működése nem hátrányosan megkülönböztető, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A negyedik kérdésről

56 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy a valamely tagállam által előírt kötelezettség a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók kereskedelmi céllal és visszterhesen történő forgalomba hozatala tekintetében magáncélú másolat után fizetendő és az e rendelkezésben előírt méltányos díjazás fedezését célzó díj megfizetésére kizárható-e abból az okból, hogy egy hasonló díj megfizetésére már sor került egy másik tagállamban.

57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja azon tagállam számára, amely nemzeti jogába bevezette a magáncélú másolatra vonatkozó kivételt, egy olyan eredménykötelmet ír elő, amelynek értelmében e tagállam az illetékességének megfelelően köteles biztosítani a kizárólagos többszörözési jog jogosultjai által az említett állam területén elszenvedett hátrány megtérítésére szánt méltányos díjazás tényleges beszedését (a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 34. pontja).

58 Mivel főszabály szerint azok a végső felhasználók, akik a kizárólagos többszörözési jog jogosultjának előzetes engedélye nélkül magáncélból védelem alatt álló művet többszöröznek, és akik következésképpen ez utóbbinak hátrányt okoznak, kötelesek azt megtéríteni, feltételezhető, hogy a megtérítendő hátrány azon tagállam területén keletkezett, amelyben e végső felhasználók lakóhellyel rendelkeznek (a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 35. pontja).

59 Következésképpen amennyiben valamely tagállam nemzeti jogába bevezette a magáncélú másolatra vonatkozó kivételt, és amennyiben azok a végső felhasználók, akik magáncélból egy védelem alatt álló művet többszöröznek, annak a területén lakóhellyel rendelkeznek, e tagállam az illetékességének megfelelően köteles biztosítani a szerzők által az említett állam területén elszenvedett hátrány megtérítésére szánt méltányos díjazás tényleges beszedését (a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 36. pontja).

60 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az érintett tagállam által választott beszedési rendszer nem mentheti fel ez utóbbit az őt terhelő azon eredménykötelem alól, hogy biztosítsa azt, hogy a kizárólagos többszörözési jog hátrányt szenvedő jogosultjainak ténylegesen kifizessék a területén keletkezett hátrány megtérítésére szánt méltányos díjazást (a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 39. pontja).

61 E tekintetben e kötelezettségre nincs hatással az a körülmény, hogy a távollévők között kötött szerződések esetében az a hivatásos eladó, aki az e tagállam területén lakóhellyel rendelkező vásárlóknak mint végső felhasználóknak többszörözésre alkalmas berendezéseket, készülékeket vagy adathordozókat bocsát a rendelkezésére, egy másik tagállamban telepedett le (a fent hivatkozott Stichting de Thuiskopie ügyben hozott ítélet 40. pontja).

62 Tekintettel arra a tényre, hogy – amint arra a jelen ítélet 47. pontja emlékeztet – a méltányos díjazás összegét úgy kell tekinteni, mint a kizárólagos többszörözési jog jogosultjai által a magáncélú másolatra vonatkozó kivétel bevezetése miatt az említett állam területén elszenvedett hátrány megtérítését, és azt tehát a szerzőknek okozott hátrány alapján kell kiszámítani, nem állítható érvényesen, hogy a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók egyik tagállamból a másikba történő átruházása növelhetné az ezen jogosultaknak okozott hátrányt.

63 A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja ugyanis méltányos díjazást nem a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók forgalomba hozatala tekintetében ír elő, hanem magának a bármely adathordozóra természetes személy által magáncélra, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözésnek a tekintetében. Márpedig ilyen többszörözés nem valósul meg a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók egyik tagállamból a másikba történő átruházása folytán.

64 Tekintettel arra, hogy amennyiben valamely tagállam a nemzeti jogába bevezette a magáncélú másolatra vonatkozó kivételt, és amennyiben azok a végső felhasználók, akik magáncélból egy védelem alatt álló művet többszöröznek, annak a területén lakóhellyel rendelkeznek, e tagállam az illetékességének megfelelően köteles biztosítani a szerzők által az említett állam területén elszenvedett hátrány megtérítésére szánt méltányos díjazás tényleges beszedését, arra a tényre, hogy az e díjazás finanszírozását célzó díj megfizetésére már sor került egy másik tagállamban, nem lehet hivatkozni annak céljából, hogy e díjazás vagy az annak fedezését célzó díj első tagállamban történő megfizetésétől eltekintsenek.

65 Mindazonáltal az a személy, aki e díjat előzetesen megfizette egy területileg nem illetékes tagállamban, e tagállam nemzeti jogának megfelelően kérheti annak visszatérítését.

66 A fentiek fényében a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy a valamely tagállam által előírt kötelezettség a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók kereskedelmi céllal és visszterhesen történő forgalomba hozatala tekintetében magáncélú másolat után fizetendő és az e rendelkezésben előírt méltányos díjazás fedezését célzó díj megfizetésére nem zárható ki abból az okból, hogy egy hasonló díj megfizetésére már sor került egy másik tagállamban.

A költségekről

67 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely különbségtétel nélkül állapít meg magáncélú másolat után fizetendő díjat rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak a területén visszterhesen, kereskedelmi céllal történő első forgalomba hozatala tekintetében, előírva ezzel együtt a megfizetett díjak visszatérítéséhez való jogot olyan esetre, ha ezen adathordozók végső használata nem tartozik az e rendelkezés által említett eset körébe, amennyiben, és ennek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, tekintettel az egyes nemzeti rendszerek sajátos körülményeire és ezen irányelv korlátaira, gyakorlati nehézségek igazolják a méltányos díjazás finanszírozásának ezen rendszerét, és amennyiben ezen visszatérítéshez való jog tényleges, valamint nem teszi túlságosan nehézzé a megfizetett díj visszatérítését.**

2) **A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak az érintett tagállam területén kereskedelmi céllal és visszterhesen elsőként forgalomba hozó személyeket terhelő magáncélú másolat után fizetendő díj formájában előírt méltányos díjazás finanszírozási rendszerének keretében az említett rendelkezéssel nem ellentétes egy az említett adathordozók magáncélú használatával kapcsolatos megdönthető vélelem ezen tagállam által történő felállítása, amennyiben azok forgalomba hozatalára természetes személyek körében kerül sor, a szóban forgó adathordozók magáncélú használatának megállapításához fűződő gyakorlati nehézségek igazolják ilyen vélelem felállítását, és az előírt vélelem nem eredményezi a magáncélú másolat után fizetendő díj előírását olyan esetben, amikor ezen adathordozók végső használata nyilvánvalóan ugyanezen rendelkezésben foglalt eseten kívül esik.**

3) **A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt méltányos díjazáshoz való jog, vagy az e díjazás fedezését szolgáló, magáncélú másolat után fizetendő díj nem zárható ki abból az okból, hogy az említett díjazás vagy díj címén beszedett jogdíjbevételek felét nem közvetlenül az ugyanezen díjazás jogosultjainak folyósítják, hanem az e jogosultak javára létrehozott szociális és kulturális**

intézményeknek, amennyiben e szociális és kulturális intézmények ténylegesen az említett jogosultakat támogatják, és az említett intézmények működése nem hátrányosan megkülönböztető, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

4) **A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy a valamely tagállam által előírt kötelezettség a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók kereskedelmi céllal és visszterhesen történő forgalomba hozatala tekintetében magáncélú másolat után fizetendő és az e rendelkezésben előírt méltányos díjazás fedezését célzó díj megfizetésére nem zárható ki abból az okból, hogy egy hasonló díj megfizetésére már sor került egy másik tagállamban.**

Aláírások